

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 1.10
Pol leta . . . . . „ 0.20
Četrt leta . . . . . „ 1.10

Pri oznamilih in tako tudi pri „pustnicah“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „trh“ na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Po volitvah.

Na slovenski strani ne ostaja nam, da bi veliko govorili o bivših volitvah, kajti „Soča“ je dotično zadevo uže prej reševala na vse strani. Posebno volitev v velikem posestvu bila je pojašnjena z raznih stališč prav na drobno. Danes torej le še nekoliko dodatkov.

Slovenskim junakom, ki so se krepko borili za narodno stvar, prištevati bi bil po spričevanju g. Juvanciča iz Deskle tudi g. Anton Gabrijelčič iz Ložic (blizu Plavij), ki je bil zadnjič naveden med volilci kneževimi. Dotična vest izvirala bi torej najbrže iz prevelikega bahanja kakega nasprotnika. Hohenlohovim volilcem moramo pa žalihog še nekatere dodati, ki so bili zadnjič izpuščeni. G. Konrad pl. Fabris iz Št. Frjana in Anton Fabiani iz Kobdilja glasovala sta pri prvi in pri ožji volitvi za Hohenloha. Jožef Fabiani iz Štanjela glasoval je pri prvi volitvi za Pajca, pri ožji volitvi dal je pooblastilo za grofa Attemsa. Gotovo je še kak slovenski volilec, ki se ni dobro vedel; ali ker nimamo popolno zanesljivih podatkov, pustimo jih, da se premislijo do prihodnjih volitev.

Pritisek za Hohenloha bil je v resnici velik. Niti duhovska obleka ni bila zoperna „sovražniku Slovencev“, če je bilo upati, da mu ona pridobi kak glas. In res za kneza delala je tudi ona, ker duhovnikom se je knez drugače opisoval nego se je sam opisal v društvu „Unione“. — Grof Pace pravi v „Corrieru“, da Hohenloha je držala mogočna vladna roka, in dunajski „Vaterland“ piše izrecno, da knez je bil kandidat tržaškega namestnika. S to vestjo bi se ujemalo postopanje c. k. okrajnega glavarja tolminskega in drugih gospodov o času volitev v velikem posestvu. — V Gorici podpirali so Hohenloho kandiduro posebno Ritterji, Boeckmanna in Andrej Pauletig, trgovec s turšico v Gosposki ulici. Slednji ima svoj upliv v Doberdolu, Zagraji in delom v Šempaski županiji. Pri volitvah v deželni zbor imel je Pauletig svoj delokrog navadno v Cervignanu, kjer je bil prej voljen baron de Pretis, zadnjič pa Evgen baron Ritter.

Slovenski volilci, lahko spoznate, da s Hohenlohom ste narodu slabo ustregli. Ona častna večina slovenskih volilcev, ki je stala za Attemsa, rešila je čast goriških Slovencev in konservativcev ter si je pridobila neveljnivo slavo. Živili!

Goriškim Italijanom druga beseda.

Veliko več nego Slovencev reči nam je po dovršenih volitvah našim sodeželanom Italijanom, po-

sebeno onim v Gorici. Italijanska narodna stranka v Gorici je popolnoma potrta in pobita, da bo potrebovala mnogo dela in truda, da se okrepi. Ta stranka ima nekoliko neporednih življev v svoji sredi, lahkoživec in lahkoverec, katerim je politika igrača, ki so dali povod, da je bilo pri zadnjih volitvah italijanstvo popolno preupito. O italijanstvu ni bilo pri volitvi v velikem posestvu ni duha ni sluha. Boj je bil slednjič med Slovenci in fakcijsko opozicijo, med domačini in tujci, a za italijanstvo se ni nikdo zmenil. Daleč ste zavozili gospodje Italijani!

Najprej so se dali zapeljati goriški Italijani, da so se ločili od svojih krvnih bratov, italijanskih konservativcev, katere zmirljata „Corriere“ in „sovražnik Slovencev“ s klerikalci. Res je, da goriški italijanski konservativci so tako voda, ki potrebuje mnogo soli, da se ne spridi, ali prav narodna stranka morala bi biti ona sol, ki bi mrtvo meščanstvo oživila. Tega pa Italijani niso storili, ampak popustili so svoje brate brez razloga. Stavili bi, ne vemo kaj, da med vitezem dr. Doliacom, bivšim predsednikom „Kat. društva“, in dr. Verzognassijom, predsednikom društva „Unione“, ni nobene razlike v veri. K čemu se torej ločita? Zato, ker „Corriere“, list goriških tujcev, vedno šunta in hujska Goričane za liberalizem, ne da bi ubogi Goričani vedeli, kaj je liberalizem, ne da bi vedeli, da liberalizem je pena, s katero židi igrajo, da brijejo politične otroke. Za liberalizem unemali so dunajski židovski listi narode, dokler so jim hoteli iti na limanice. Povsod so spoznali, da liberalizem ni nič, le zavedni Goričani se dajo še vedno slepiti z liberalizmom in cepiti v strauke. Goričani! spoznajta, da židovski liberalizem je Vaša poguba! Kdo Vam pridiga liberalizem? morda Vaši rojaki? Kaj šel tujci z nekaterimi židovskimi močmi! Ali ste tako kratkovidni, da tega niste še spoznali? Odprite svoje oči in vidite, kar mora videti vsakdo, če ni slep.

Drugo še večjo napako storila je italijanska stranka s tem, da je začela postopati sovražno proti Slovencev, svojim sodeželanom in sodeželanom. In tudi v tem postopanju dala se je italijanska stranka učiti in voditi po tujcih in njih glasilu, „Corrieru.“ Kaj hočete s tem doseči? Ali mislite, da s tem odrinete Slovence iz mesta? Prazna nada. Ako bi se Vam posročilo, da bi Slovence odrinili iz mesta, bila bi to Vaša nesreča; Vaši obrtniki in kupčiji bil bi konec, ker bogati tujci bi ne kupovali pri Vas. Sicer pa ne mislite, da se Vam to kedaj posreči, ker narava veže deželo z mestom in Vaše prizadevanje, da bi to vez razdrli, se ne more uresničiti, dokler veljajo naravne postave medsebojnega prometa.

Smešno je bilo videti, kako so se lansko leto goriški Italijani dali nauduševati proti slavnosti podpornega društva. Mislili so, da s tem rešijo italijanstvo, in niso pomislili, da delajo tlako drugim življem, ki so želeli take razmere. S protinaravnimi grehi si ni še nikdo pomagal; tudi goriški Italijani si ne bodo. Sovraštvo in propir med sodeželani in sodeželani je protinaravni greh, zato ne bodo imeli Italijani od tega nikoli pravega dobička. Kdo ima dobiček od lanskih preprirov? Vitez Pajer, odvetnik, in nikdo drugi. Podporno društvo ni nič zgubilo in Slovenci tudi ne. Zgubili so Italijani, katerim je zaradi tega v marsikaterem oziru tesno predlo. Italijani, odkod je izviral oni Vaš upor proti mirnim Slovencev? Kdo Vas je k temu nauduševal? Pomislite in potem odgovorite. Odgovor naj Vam služi v poduk za bodoče čase.

Izmislili ste si, ali prav za prav izmislil Vam je „Corriere“, list goriških tujcev, da Gorica je in mora ostati italijanska. Kdo Vam jemlje Gorico, da ste za njo v toliki skrbi? Ali Vas vznemiruje njena naravna lega in dejanske okoliščine? Teh ne boste mogli nikoli premeniti, tudi če se na glavo postavite. In ako bi jih kedaj premenili, bil bi to Vaš pogin. Dajte Gorici italijansko okolico, potem boste videli, kam pride Vaš promet. Nes pametni ste, da se daste glasilu goriških tujcev za nos voditi. Vročekrvo Vas še rodoljubje Vas slepi, da verujete, kar Vam „Corriere“ pravi. Ker bi radi videli, da bi v Gorici ne bilo niti znamenja slovenstva, zato verujete, da ga ne sme biti. Ali se pa ujemajo Vaše želje s dejanskimi razmerami? Nikakor ne. Vi zahtevate nemogoče reči, zato Vas Vaše zahteve popeljejo v pogubo. Slovenci ne zahtevamo od Vas čisto nič, češar bi nam ne bili dolžni dati. Slovenci zahtevamo samo to: pustite nas, da ostanemo to, kar smo, da ostanemo Slovenci.

To zahtevo slika Vam „Corriere“, glasilo goriških tujcev, kot previsoko in Vi mu verujete, se hudujete proti Slovencev in jim nagajate. Kdo ima dobiček od tega? Stranka tujcev. Onz Vas vodi, ona je Vaša varuhinja, Vaša zapovednica. Zato tirja od Vas, da bodite jej pokorni, kadar ona od Vas kaj zahteva, in se maščuje nad Vami, ako njenega po-velja ne izpolnite.

Tujci razdvojili so Vas z Vašimi brati italijanskimi konservativci, razdvojili so Vas z Vašimi naravnimi in neobhodno potrebnimi zavezniki v javnem življenju, s Slovenci; priklopili so Vas na se in so Vam odvzeli razum in samostalno moč.

Ko so se približale volitve, imeli ste nasprotnike konservativce in Slovence pred seboj, tujce, Vaše navidezne prijatelje, za seboj, in padli ste v Gradščak s 85 glasovi manjšino!

LISTEK.

NOVE ORGLE V GRGARJI.

Dne 6. t. m. sem bil v Grgarji, kamor sem bil poklican, da bi poskusil nove, od bratov Ignaca in Ivana Zupana iz Kamne-Gorice na Gorenjskem postavljene orgle. Imajo pa te orgle sledečo dispozicijo ali sestavo:

A. V manualu:

1. Principal, 8', ves iz čistega angleškega cina.
2. Fugura, 8', vsa iz cina.
3. Harmonična flavta; v globocem basu 8 lesenih piščali; vse druge iz cina; — od $\bar{g}$ preprihajoče. 8'. i. t. d.
4. Dolce, 4', ves cinast.
5. Gedakt, 8', lesen.
6. Wiener — flöte, 4', 18 piščali lesenih, druge iz cina.
7. Oktava, 4', vsa iz cina.
8. Mikstura, trojnata, 2 $\frac{2}{3}$ ', vsa iz cina.

9. Oktavna vez, (Coppel.)

10. Pedalna vez.

B. V pedalu.

1. Subbas, 16', lesen.
2. Oktavni bas, 8', lesen.
3. Cello, 8', ves iz cina.

Orgle so narejene na sapnico s stožki (Kegelladensystem). Meh imajo tako zvani „magazin“, na dvoje delajoč, z dvom zajemalnikom. Sapna sila je uravnana na 85 milimetrov vodenega stebra. Te orgle kažejo krasno ličnost po zunanosti; vsak posamezni spremen zadet je pa popolnoma karakteristično, da se poslušalca kar srce topi, a skupna sila daje glas veličasten, velikansk, kakeršnega morejo dati le mojsterske orgle novega, nepresegljivega sistema. (Naši mojstriskaze naj bi šli k g. Zupanu v nauk, da bi se vsaj naučili, kako je meh uravnati, ki daje enako komerno sapno silo; da bi vsaj zanaprej več orgel po Primorskem ne kazili. Če se poprava ponereči pri kacem slabem delu, ni toliko ugovarjati, a če se prav z mehomo veliko in drago delo pokvari, to pa je hudo. Pia.) Manual ima 54 tast in vsak spremen preprije celo klaviaturo. Pedal ima 24 tast. Mekanika je v vseh delih orgel jako lahka; za

igranje zelo pripravna. Igralna miza, ureditev spremenov in zbiralniki so tako pripravni, da se orglavcu zdi, kakor bi sedel pri klavirju. Vse teče tako gladko in tiho, da je igralec, vaje družih orgel, kar osupnjen. Orgle te so pripravne za predavanje klasičnih umotvorov Bachovih, Mendelssohnovih in Buxtehudejevih; a tudi navadnemu klepaču bodo dobro peše. Ko bi ne bilo pregrešno, bi vrlim Grgarcem orgle kar zavidal.

Namen moj pa ni, za gg. Zupana s tem reklamati. Saj ona, ki že prejemata naročila celo iz daljne Francije, in sta v veliki zadregi, komu bi prvo uslužila, je gotovo ni treba. Da so te orgle kinč v deželi, mi vsak nepristranski strokovnjak rad prizna. To pa, da orgle, ki brojijo nad 800 piščali, stanejo samo 1200 gl., je neslišano; gg. Zupana gotovo pri takem računu ne postaneta „Kreza“ (bogatina). Slovenci pa se ponosno oziramo na naše izvrstne orglarje, Zupana in Gorišča, katerih izdelke celo inozemci močno občudujejo. Smelo trdim, da te orgle morda drugega pogreška ne bodo imele rasven tega, da sta jih postavila Slovenci.

Dan. Fajgelj.

V velikem posestvu imeli ste proti sebi Slovence (konservativci bili so med tem umrli) in tujce, ki so bili prej na videz z Vami, v resnici pa proti Vam. Pri tej volitvi napasli so tujci svoj srd nad Vami. Proti Slovincem razupivali so Vas kot može, s katerimi ni lepo dogovarjati se; a za se skušali so pridobiti pri Vas kolikor mogoče veliko glasov. Ko so bili svoje zmage gotovi, prišel je k Vam kandidat Hohenlohe, ki Vas je s svojim govorom popolnoma podrl.

Mož, ki je bil pri tistem zboru pričujoč, pravil je: Pred seboj videl sem može korenjake, sivobrade, visoke in krepke. Pred njimi stal je knez, šibka oseba, gibčen in ponosen. Govoril je brez poklonov, in oblastno. Zatrnil je, da je sovražnik Slovincem, a drugače ni Italijanom nič obočal. Mislim sem, da na to vatane kdo izmed častivrednih gospodov in da zavzame kneza; a nikdo se ni upal izpregovoriti besede. Tedaj nastopi dr. Marani in popraša kneza, kako misli gledé srednjih šol. Knez se odreže brez pomišljanja, da narodnih srednjih šol ne bo zagovarjal, ker so neispeljive. Dr. Verzegnassi popraša ga, ali ni vsaj za to, da bi se nižja gimnazija in realka postavila na narodna tla. Knez odgovori, da s tem se ujema, kolikor zadeva Italijano. Vsakdo bi bil mislil, da vsled tega prozama, pokažejo gospodje knezu vrata; a nikdo se ni ganil. Knez je odšel brez hvale in brez graje. Tedaj spregovori grof Valentinis iz Trčiča, da knez je vsaj liberalen, če tudi ni naroden, in navzoči volilci, pristaši tujcev, so to odobrili. „Unione“ kot taka se je združila glasovanja.

Ali vidite, Italijani, kaj delajo z Vami tujci in njih pristaši iz Vaše srede? Odločili so Vam kandidata, ki je odločno nasproten Vašim narodnim pravicam. Zahtevali so, da tudi Vi, Italijani, naj bi sanj glasovali. Ko ste spoznali, da to je za Vas nečastno, ločili so se od Vas oni, ki so bolj pristaši tujcev nego Italijani, ter so Vam volili za poslance „sovražnika Slovincem“, ki zanikuje narodne pravice italijanskega naroda na Gorickem.

Kaj je odgovoril na vse to „Corr.“, zagovornik italijanskih narodnih pravic v Gorici? Molčal je kakor otepen pes ali oblita mačka. Prav je storil; to se ujema z njegovim značajem. Ali spoznavate zdaj, goriški Italijani, da „Corr.“ ni italijanski list, ampak list tujcev, da cepi Italijane od konservativcev in Slovincem, da padejo v roke tujcem, kakor so popolnoma padli pri zadnjih volitvah.

Ubogi Italijani, pomilujemo Vas. Zdaj ste brez lista in brez društva. Kajti list je bolj pod tujim nego pod italijanskim uplivom, kakor se je pokazalo prav zdaj o volitvah, ko se je pogosto videlo, da „Unione“ in „Corr.“ se nista prav ujemale. Ker „Corr.“ ni smel očitno proti „Unioni“, dali so mu brata v povojih, ki ga je v tem oziru namestoval. Vaše društvo poplovilo so Vam pristaši tujcev, tako da ste tuji v svojem domu.

Prijatelji, združimo se oni, katere nas je Bog združil: domačini brez razlike narodnosti v onih mejah, ki so pravične in poštene. Ne pričakujmo pomoči od tujcev, ki hočejo za svoje pomoč drago plačilo. Pri volitvah v kupčijsko zbornico bila je cena: Gasser, v mestno starešinstvo: Ritter, Lenassi, v državni zbor: Hohenlohe. Neodvisni Italijani, združite se; „L'Eco del Litorale“ naj bo Vaše skupno glasilo ter naj se tako prenovi, da bo zagovarjal razen vere tudi politiko ter deželne in občinske zadeve na verski podlagi, ki je edino poštena za poštene katoliške Goričane. „Unione“ prepustite onim možem, ki so delali za Vaše nasprotnike, in njih krušnim privržencom. Sami pa, kolikor Vas je Goričanov po starem kopitu, pridružite se „Katoliškemu društvu“ ali pa še bolje ustanovite „Konservativno društvo“ na verski podlagi. V takem društvu naj imajo prostor vsi oni, ki potrebujejo Gorico, na prav podlagi vsestranske politične ravnopravnosti, drugače pojde vse na razen in Gorica ne bo imela miru.

Goričani, pomagajte si sami; ako si sami ne bote pomagali, ne bo Vam pomagano.

C. k. kmetijsko društvo v Gorici

praznovalo je 4. junija t. l. stoindvajsetletnico svojega ustanovitvenja po slavni cesarici Mariji Tereziji. Pri tej priliki izšel je „Gospodarski List“, glasilo imenovane družbe, v svečani opravi ter je prinesel na prvem mestu oni slavnosti primeren sestavek, ki se tako le glasi:

Danes praznuje naše društvo sto in dvajseto obletnico svoje ustanovitve.

Zadevoljvo, da, ponosno se lahko ozira na svoje dolgoletno, v mirnih in burnih časih neprenehoma vstrajno delovanje, h kateremu je je obudila za duševni in gmotni blagor svojih ljudstev nevtrudna cesarica. slavnega spomina

MARIJA TEREZIJA

s premilostnim raspisom od dne 4. junija 1765. Za naše društvo, pa tudi v obče za naše kmetijstvo, katero se je v teku 120 let po njem povzdignilo iz svojega skoraj prvotnega stanja do znameniti

tega razvoja, je torej današnji dan tem bolj pomenljiv, ker je v naši deželi kmetijstvo poglaviti vir življenja, tako da se po njegovem napredku ali nazadku ravna tudi napredek ali nazadek, sreča ali nesreča deželanov.

Hvaležnih src spominjamo se danes preslavne ustanoviteljice, ktera se je s pravo vladarsko modrostjo, a ob enem z materno skrbnostjo v svojih naredbah ozirala vedno tudi na posebne potrebe naše dežele.

Tako je z najvišim sklepom od dne 24. aprila 1756. ustanovila kupčijsko oblastnijo za združeni grofiji; dne 6. avgusta 1763. je izdala cesarski patent v prosep svilarstva in murboreje; z dekretom 7. maja 1766. je zapovedala zboljšati zanemarjena zemljišča oglejskega okraja, vsled česar so posušili 12 tisoč njiv ondotnega močvirja; s cesarskim patentom 5. maja 1769. je dovolila razdelitev občinskih pašnikov itd. itd. Zraven tega so tudi takratne vladne oblasti izdale v korist kmetijstvu in dotičnim obrtom marsiktero naredbo, iz ktere veje duh modre vladarice.

Z ustanovitvijo našega društva pa si je postavila mogočna Gospa najlepši spominek, kateri uže skozi 120 let glasno spričuje njeno vladarsko modrost, spominek, ki je, vedno zvest svojemu vzvišenemu namenu, tudi takrat trdno stal, ko so se v viharjih francoskega nasilstva rušile svete vezi, koje oklepajo našo pokneženo grofijo na preljubljeno Habsburško-Lotarinsko rodbino, spominek, koji so prevzvišeni nasledniki velike cesarice vselej povikšavali in lišpali z očitnimi dokazi svoje visokodušne dobrohotnosti. In ta živ spominek je bil, je in če Bog da, ostane tudi za naprej naše deželi zaklad, iz ktere se sicer ne razsiplje sreča in bogatstvo, pa se vendar polagoma in po potrebi vlivajo vedno nove oživljajoče moči v naše kmetijstvo, da pod pogubnim vplivom mnogovrstnih sovražnikov, ki je v novej dobi tako neusmiljeno preganjajo, ne onemore, mariveč da se ohrani in da napreduje ter v družbi z razvijajočimi se obrtnijami zagotavlja obstanek namnoženemu prebivalstvu ljube naše domovine.

Povoda torej obilo, da kličemo danes iz dna svojih hvaležnih src:

SLAVA IN NEMINLJIV SPOMIN VELIKEJ
CESARICI!

Dopisi.

V Biljani, 16. junija. — Za sliko sv. Cirila in Metoda so dalje darovali: vitez dr. Tonkli, državni poslanec, 5 gl.; Franc dr. Sedej, profesor v Gorici, 1. gl.; Jerončič Marija, Biljane 30 kr.; Kocijančič Josipina iz Zalibrega 1 gl. 30.; Mihael Sirk iz Slavč 20 kr.; Katarina Jakončič iz Višnjevka 1 gl.; Katarina Erzetič iz Višnjevka 40 kr.; Urša Mišigoj iz Višnjevka 20 kr.; Blaž Marinič iz Višnjevka 50 kr.; Prinčič Štefan, fajmošter iz Šmartnega, 2 gl.; Kuštrin Ivan, kurat iz Kožbane, 2 gld.; Janko Vodopivec, učitelj, 1 gl.; Kožlin Janez iz Dobrovega 50.; Markočič Janez iz Zalibrega 1 gl.; Franc Mozetič, vikar v Vederjanu, 3 gl.; Karolina Žnidarčič iz Vederjana 50 kr.; Marija Kranjec, učiteljica v Vederjanu, 60 kr.; Anton Marinič iz Vederjana 60 kr.; Jožefa Kodermac 50 kr.; Jožef Marinič iz Vederjana 1 gl.; vsota IV. izkaza znaša: 22 gl. 60 kr.; vsota I., II., III. in IV. izkaza znaša: 124 gl. 17½ kr. Srčna hvala vsem darovalcem; Bog jim plati! Sv. Ciril in sv. Metod, prosita za njih dušno in telesno dobro.

Lepo vso smo vže nabrali, pa vendar manjka še, kajti slika sv. Cirila in Metoda bode stala 220 gl. Upam, da se nahajajo še slovenska srca, katera znajo in vedo ceniti stvar, za katero delamo. Malo kje se nahaja slika sv. Cirila in Metoda po naših cerkvah; zato hočemo vsaj tukaj začeti, v Brdih, na meji. Slovenci! vrli sinovi in vrle hčere, vi dobro veste, koliko sta storila sv. Ciril in Metod za slovenski rod, dobro veste, koliko sta tudi pretrpela za sveto stvar, zato trkam na hvaležna srca vaša: Rojaci! pristopite in darujte, da doseže „Slov. Jez“ svoj cilj in vzvišeni namen.

Mihaljko Vuga, kaplan.

Iz Tolmina, 14. junija 1885. Draga mi „Soča“; če tudi si že priobčila o besedi, katero je priredilo „Rokodelsko bralno društvo“, sprejmi v svoje predale še sledeče vrstice.

Ker vidim, da se nikdo ne gane, da bi poštenim čitateljem igro „Stari Slovani“ bolj natanko predočil, moram se nekoliko potruditi, da bojo tudi naši sosedje „Stare Slovane“ v duhu premišljevali.

Binkoštni ponedeljek o pol osmi uri zvečer bila je dvorana g. Devetaka uže napolnjena domačinov in naših sosedov Koboridcev, Kanalcev, Podmelčanov, Grahovcev, Mostjanov in od drugod. — Iger sem že videl mnogo, lepo in dobro bile so izdelane; ali take še nisem videl, kakeršna je bila naša.

Ko se zagrinjalo odzdigne, vidiš mirno spati vtrujenega potnika; na to prilazeta skozi jamo mlad Turčin in njegov sluga zamorec. Ko prideta na ravno, se pogovarjata, kako bi Heleno odpeljala nekemu

paši v Carigrad, in še drugo, kar moja roka ne more popisati, kajti g. R. Polencič je že rojen igravec, in g. pl. Premerstajnu je tako lepo pristojalo zamorsko obličje, kakor bi bil res zamorec. Gledalci so mislili, od kod je prišel zamorec, dokler se ni razvozlat jezik našega Iderčena. Kaj pa Helenin oče (gosp. Ivan Gerželj, nadučitelj)? Kako se je ta postavil in resen bil kot pravi Črnogorec! Kaj lepo mu je pristala obleka.

Talijana (g. I. Pagon) ne bom natanko opisaval, ker ta je igram že popolnoma vajen; Bog varuj, če bi njega ne imeli v naši sredi. Ta in gospodič (Oskar Gaberščik) sta delala nevtrudljivo za to igro. Posebno pa so gledali Haram pašo (g. Miha Štrukelj) v njegovi slovanski obleki in oboreženega; ta je naredil naj močnejši utis na slovenska srca. Z eno besedo, kar jih je bilo moškega spola, igrali so izvrstno.

Kaj pa z našima igralkama? Oni niste bili še nikdar kot diletantinji na odru. Kako neki sti se obnašali? Kar se tiče teh dveh (Helena gospodična Lujiza Tuzulin-ova in Ana Lucija Skočir-jeva), ti dve bi želel marsikedo še drugo na odru videti, ne le kot pevkinji, ampak kot igralki. Helenina naloga bila je težka; pa očarala je vse navzoče s prekrasno slovansko obleko. Bila je popolno staroslovanska, predstavila se je kot hči bogotaša; Ana pa kot služkinja. Prva imela je čekine vpletene v lase in na oblačilu, druga pa sreberni denar in je bila prav tako ozalšana. To je bil najlepši pogled. Tolminci smejo res ponosni biti, da imajo tako mladino v svojem trgu, ki je zmožna pri veselicah sodelovati. Odkritosrčno rečem, da taci večerov nam Bog daj še več doživeti. Mora se trditi, da v Tolminu se je izvrstno praznovalo 25 letnica pesmi „Naprej zastava Slave“. Zeleti bi bilo, da bi tudi naši okoličani za blagor naroda šli naprej, in ne nazaj za lahoni!

Petje sem skoro pozabil in godbo. Godba pod gosp. kapelnikom Antonom Spačekom zadostno napreduje; petje pod vodjo gosp. Hrabroslavom Volaričem pa izvrstno. Lahko se govori, da so se zopet oglasili mili glasovi narodnih pesmi v našem trgu; zato pa hvala gosp. voditelju za njegov trud! Pevcem pa priporočam: Naprej, za narod in domovino; tako lepo vbrano petje sem še malo kedaj slišal, kakoršno doni iz mladih grl naših pevcev in pevkinj.

Narodnjaki že težko pričakujejo, da bi Rokodelsko društvo kmalu zopet omislilo kakšno tako veselico, ali pa tudi, da bi zopet igrali „Stare Slovane“.

Po igri svirala je tolminska godba do belega dne in naša gibčna mladina se je neprenehoma vrtela.

Rojak.

S Tolminskega, dne 8. junija. — Prav dro je pisal dopisnik iz goriškega okraja v 21. številki „Soče“, ki je opominjal učitelje, naj bi ustanovili učiteljsko društvo tudi za ta okraj. V isti številki bere se razpis, ki potrjuje, kako neobhodno potrebno je društvo ne le v to, da se učitelji seznanijo, da se narodno šolstvo zboljša, da se gmotno stanje učiteljev premeni, ampak tudi zato, da izrazi svoje mnenje o novih uredbah pri c. k. okrajnih šolskih oblastvih.

V zgorej navedenem razpisu se bere: „Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti, kakor tudi se spričevalom c. k. okrajnega zdravniškega (za zunanje) je vložiti do 12. julija itd.“ Nemilo mora dirniti vsakega učitelja, da razpis zahteva poleg postavnih spričeval še zdravniško spričevalo, ki do zdaj se ni zahtevalo. Zdravniško spričevalo mora imeti vsak gojence, ko vstopi v učiteljsko izobraževališče, in ne ko je čas vstopiti v službo. Po tem razpisu se rapisane službe lahko zagrajene najboljšira učiteljskim močem. Naj navedem en izgled: učitelj A. službuje že 10 let na težavnejši šoli se slabo šolsko sobo in velikim številom otrok. To mu je tudi zdravje skazilo; med temi službami vidi eno ali drugo službo lažjo in primernejšo svojemu zdravju, a za njo ne more prositi, ker zdrav ni, zdravniškega spričevala ne more dobiti. Omaguj revež na težavnem mestu, dokler še moreš in ko ne bodeš mogel več, dobiš malo penzijo, da bodeš mogel od hiše do hiše beračiti.

Vem, kaj je napotilo c. k. okrajni šolski svet (in mislim tudi druge), da zahteva zdravniško spričevalo; hiranje in bolehanje učiteljev to bi radi ubranili. Vender mislim, da po omejenji poti se to ne doseže. Naj se rajši sprejemajo samo krepki mladenci v učiteljsko izobraževališče, ker kam se hoče podati izprašani učiteljski kandidat, če ni c. k. okrajnemu šolskemu svetu dosti krepak. Drzno trdim, da tudi to ne zabrani učiteljske bolehnosti. Lahko vidijo c. k. okrajni šolski sveti, da so oboleli ravno krepki in zdravi učitelji. Saj so še celo umrli taki, ki so bili v vojake potrjeni, in mislim, da tje nočejo šibkotnih. Učiteljem ugonobljuje zdravje preveliko breme šolskih ur, slabo gmotno stanje in slabe šolske sobe. Kdo se bode čudil, če oboji učitelj na enorazrednici, ki mora v slabej šolske sobi podučevati 30 ur na teden in poleg imeti še vsak dan najmanj ¼ ure nadzorovanja pred in po šoli. Slavni c. k. okrajni šolski sveti naj pomagajo, da se to olajša učiteljem, in s tem zabranijo bolehnost učiteljev bolj nego z zdravniškimi spričevali.

P.....

Izpod Sv. Križa, 10. junija. Protekli ponedeljek, 8. t. m., smo imeli v bližnjem Sv. Križi prijeten dan. Bil je sejem za živino in razno kramarijo. Vreme je bilo lepo, vender skoro prevroče. Dasi je ta sejem še le pred štirimi leti oživel, se je ljudstvo vender daleč okolo precej hitro z njim seznanilo. Dokaz temu nam je živalna kupčija z raznim blagom in živino. Osobito je pohvaliti živinski promet. Kakor vsako leto na prvi ponedeljek po Sv. Telesu, se je tudi letos, vključ živinske pristojbini zbralo in razpredalo dokaj goveje živine. Posebno so nas počastili s svojim pohodom razen domačih kupcev mesarji iz bližnjih primorskih mest: iz Trsta in iz Gorice. Zakupilo se je čez 80 parov dobro rejenih volov brez krav in druge drobnine. Veseli nas, da se je vse v tako lepem redu vršilo, in da je ljudstvo sè zadovoljnostjo zapuščalo prijetni sejem. Želimo pa, naj bi nas tudi pri drugej jednakej priliki v tako obilnem številu blagovolilo počastiti!

Prihodnji sejem za živino in razno blago bo v Križi, kakor vsako leto, dne 14. septembra na Sv. Križ. Na svidenje tedaj, vrli trgovci in drugi čestilci našega sejma!

Iz Pulja, dne 8. junija 1885. — (Po volitvah) Končan je boj. Razburjeni valovi volilnega gibanja se polegajo, duhovi so se pomirili in sedaj nam je mōči, trezno in z mirnim ocesom oceniti uspeh teh volitev. Dasi niso izpale povsod takō, kakor smo mislili in želeli, smemo vender le zadovoljni biti. Kajti tudi tam, kjer smo za sedaj še vsled silnega pritiska ljutih naših protivnikov propali, pokazalo se je, da naša stvar napreduje in da smemo z gotovostjo pričakovati, da — prej ali slej — sijajno zmagamo na vsi črti.

Spomin na volilno borbo v vzhodnem delu Istre navdajal nas bo vsikdar s ponosom. Ne, to niso Istrani — suznji, ki so se borili v Buzetu, to so ponosni junaki, ki ne vpognejo tilnika svojega pred nikomer. Klobuk raz glav, gospōda moja, pred takimi volilci. Glad so pretrpeli, spali so pod milim nebom, vstrajali so celih 8 dni, samo da jim je bilo mogoče zvršiti svojo državljansko in narodno dolžnost. Zato pa je bil uspeh takō sijajen, da so celō protivniki strmeli. Vzhodna Istra je naša in ne iztrga nam je nobena sila več. In tudi v zapadni Istri bili bi zmagali sijajno, da ni bil lahonski in vladni pritisk takō silovit.

Če pa pogledamo na Kranjsko, središče Slovenije, se nam srce užali. Kar smo letos tu doživeli, nas je bitko zadelo. A za Vas, gospod urednik, so ti dogodjaji najsijajnej še zadoščenje za vse napade, ki so Vam prihajali iz ljubljanskih blatnih ulic. O kakō dobro ste Vi sodili osebe in razmere! Kakō dobro ste pogodili, da ste po prstih krcnili oblastnega dunajskega profesorja. Ta moč je — to rečemo po vsi pravici — za Slovence nesreča.

Poslancem slovenskim pa kličemo, naj se nikdar in nikoli ne bratijo s tem možem ako nočejo zapraviti simpatij svojih volilcev. C—t—t.

Politični pregled.

Valovi volitvenega gibanja so se polegali, 13. t. m. končane so bile volitve v državni zbor z volitvijo enega poslanca v veleposestvu v Dalmaciji. Voljen je bil tudi v tem oddelku narodni kandidat z 215 glasovi, dočim je ostal nasprotni kandidat Lapenna s 198 glasovi v manjšini. V Radovci vršila se je celo že nova volitev, ker minister Pino bil je dvakrat voljen in obdržal je mandat na Koroškem. Voljen je z veliko večino glasov minister Conrad. Listi sestavljajo že načrte o položaji v bodočem državnem zboru. Ustavoverci ali levičarji prištevajo si 132 glasov, desnici so pa po svojem računu odločili 193 moč; Coroninijeva stranka štela bo od 20 do 24 glav. Sicer pa ne teče levičarjem vse tako gladko, kakor bi želeli; radi tega sklicali so shod na Dunaj za prihodnjo nedeljo. Mnogo poslancev te stranke hoče osnovati „nemški klub“ in se ločiti od leve; da bi se to zaprečilo, sklical se je shod na Dunaj.

Vso pozornost obrača na se sedaj rabuka, katero so priredili delavci v moravskem mestu Brnu. V nedeljo, ko so se delavnice vsled nove postave začele zapirati, sešlo se je mnogo delavcev ter so začeli razsajati; poškodovanih je mnogo tovarn; vojaki so naredili mir. Kaj je prav za prav povod tem homatijam, ni še povsem jasno, najbrže so hoteli fabrikantje tolmačiti nov zakon po svoje, v svojo korist, a delavci so se postavili v bran.

Na Angleškem vlada še vedno ministerska

kriza. Dosedanji ministerski predsednik Gladstone dal je kraljici svojo ostavko, katero je kraljica tudi sprejela, a načelniku konservativne stranke Salisbury-ju ni se še posrečilo, sestaviti novo ministerstvo. Sploh je dvomljivo, ali se mu to posreči in ali se vzdrži na tem mestu.

Na Španjskem pokazala se je huda azijska kolera, ki se hitro širi, in ta mori vse politično življenje onega kraljestva.

V italijanskem parlamentu vršila se je te dni debata o provizoričnem proračunu za zunanje zadeve, kateri se je le z večino nekaterih glasov privolil, vsled tega govori se tudi v Italiji o ministerski krizi.

Umril je princ Friderik Karol, brat pruskega kralja, zadet po mrtudu na gradu Glienke. Princ Karol pokazal se je v vseh pruskih vojskah, posebno pa v prusko-francoski, kot dobrega in razumnega vojskovodjo. A tudi Francija žaluje po najboljšem admiralu, katerega je imela; 11. t. m. umrl je admiral Courbet in z njim je zgubila Francija jednega najboljših moč.

Domače in razne vesti.

Milostljivi gospod knez nadškof odšel je preteklo soboto na vizitacijo v kobaridsko in bolško dekanijo. V Kanalu je bil višji pastir na potu slovesno sprejet; pod Seli so čakali kneza duhovni gospodje iz Tolmina, Sv. Lucije in Volč. Popoldne spremili so tolminski in volčanski duhovni nadškofa do mlina pri Kamnem, kjer ga je čakal kobaridski dekan sè svojo duhovščino. Dan sv. Alojzija, svojega patrona, bo nadškof v Kobaridu. 1. julija bo delil sakrament sv. birmo v Volčah.

Dr. J. Maurovich, goriški zdravnik, izvoljen je bil v seji 10. junija t. l. za župana goriškega na daljna tri leta. Dr. Maurovich odlikuje se po gospodarskem razumu in po pomirljivem duhu. Ako bi šlo vso po njegovih mislih, bilo bi v mestu vse tako lepo in čedno, mirno in prijetno, kakor v njegovem vrtu, kjer vzgojuje najlepših cvetlic in veselih tičic pevč. Žalibog da voznik je v mnogih ozirih odvisen od voza, na katerem se pelje, in da voz sè svojim škripanjem moti včasih voznika v njegovih lepih mislih in naklepih. Kot zvesti Goričani, ljubeči napredek in vsestranski razvoj našega glavnega mesta, kličemo novemu županu prav iz srca: živio! Bog Vas ohrani!

Diplomi, kateri je odposlalo „Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ častnima udoma, imenovanima pri občnem zboru dne 28. decembra 1884, milostljivemu in prečastnemu gospodu Josipu Jurju Strossmayerju in visokorodnemu gospodu Dragotinu Miroslavu grofu Lanthieriju, je krasno izdelal Ivan Feigl, gozdni čuvaj pri tukajšnji c. k. gozdni direkciji.

Na belem gladkem kartonu (debelem papirji) napravljeni diplomi kinčata krasno izdelana okvirja, v katerih gorenji sredi sta narisana grba častnih udov. — Krasopis, broječ 710 črk pri obeh diplomih, je rimske pisave; črke, v zlatu in različnih krasnih barvah, diči pisavi priličen kinč. Nekatero začetnice so renesančne izpeljave.

Grb premilostjivega gospoda Strossmayerja je razdeljen v dve polji; deli ga zlata poteza. Gorenje polje je modre barve in na njem zvezda „danica“ s polumesecem. Spodnje polje je sreberne barve in na njem križ, srce ter sidro rdeče barve. Ob kraji je nekaj zlatih žitnih klasov; križ stoji na zemlji, t. j. dolnji del grba je temne barve, kakor prst.

Grb visokorodnega gospoda grofa Lanthierija deli sreberni ščit s črnim državnim orlom v zgornje in dolnje polje. Dolnje levo in gorenje desno polje je modre barve, in na njem so po tri zvezde s polumesecem. Dolnje desno in gorenje levo polje je pa zlate barve na njih sta leva, držeča v tacah koščke lesu. Nad grbom je pa zlata krona. Občinam in društvom, katere imenujejo častne ude in potrebujejo diplom, toplo priporočamo svojega rojaka Janeza Feigl-na za taka dela. V. C.

Čitalnica goriška podpisala je pogodbo za novo stanovanje na šest let v hiši gospoda Marzinija. Slovincem z dežele bo s tem gotovo jako ustrezno, ker tu bodo imeli pod eno streho čitalnico, podporno društvo, gostilno, kavarno, prenočišče in prostor za voz in konje, ako se pripeljejo. Slovincem, ki pridejo po železnico, bo prav lahko dobiti prihodnji „Narodni dom“ goriških Slovincem, ker bodo imeli popolno ravno pot s postaje celo do hotela. O poletnih dneh odprt bo tudi vrt, kjer je tudi do zdaj včasih godba svirala. Neka združena vojska hotela je Slovincem nagajati, a pomogla jim je do prostorov, ki bodo v nekih ozirih boljji od prejšnjih.

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ poslalo je slavnemu c. k. vladji prošnjo, da

bi smelo svojo zastavo slovesno blagosloviti. Posebna deputacija treh udov izročila je prošnjo c. k. dvornemu svetovalcu in voditelju c. k. okrajnega glavarstva za okolico goriško, Francu baronu Rechbachu, ki je baje dal deputaciji malo upanja, da bi se prošnja uslišala, ter izrekel, da ne upa, da bi prišli mirni časi, ki bi omogočili slovesno blagoslovljenje, v kratki dobi, dokler bo on na sedanjem mestu.

„Unione“ zadela je ostra kazen, ker ni hotela sprojeti koj od začetka za državni zbor kandidata, ki se jej je bil naznanil. Ves roj goriških odvisnikov zagnal se je proti njej in celo neko zastarelo pero, ki je že pred 20 leti v „Triester Zeitung“ obdelavalo goriškega „Friedensgrafa“, (V. Pačaja) poklicali so zopet na dan, da bojuje boje tržaško-goriških orjakov proti Goričanom, ki so bili tako drzni, da so hoteli politkovati brez njega ali celo proti njemu.

Visoko c. k. ministerstvo za uk in bogočastje odgovorilo je z odlokom 27. maja t. l. št. 5357 na dotično prošnjo društva „Sloga“ v Gorici, da ne more dati denarne podpore za privatno slovensko dekliško šolo, ki se snuje v Gorici, pa da je naročilo vodstvu c. k. zaloge šolskih knjig na Dunaji, naj podeli omenjeni šoli, ko naznani društvo „Sloga“, da se je res začela, brezplačno eno vrsto sretopisemskih podob in eno vrsto podob iz dejanja apostolov ter en iztis slovenskega abecednika za na steno. Hvala visoki dunajski vladi za podporo in priznanje Slovencev v Gorici, kar neki drugi krogi trdovratno tajijo ter dejanski zanikujejo.

„Rassegna“ je obečala v svoji prvi številki, da bo delala za pomirjenje in porazumljenje domačih narodnostij na Goriškem, a zdi se, da v tretji številki je užo pozabila, kar je v prvi obečala, kajti sestavki, ki priporočajo kneza Hohenloha kot kandidata za državni zbor, poudarjajo kot glavni razlog, če tudi nekoliko prikrito, za omenjenega kandidata srd proti Slovincem. „L' Eco del Litorale“ oštel je, kakor je dolžnost katoliškega časnika, „Rassegno“ zaradi takega nekristijanskega postopanja. Nekateri pobojnjaki so pa to konservativnemu listu v slo šteli, češ on naj varuje mir, za Slovence naj se prepira „Soda.“ V Gorici manjka pač še marsičesa, a najbolj delavnega krščanstva. Usta široko odpirati in polniti ja z lapimi besedami, je lepo, a še lepše je, po teh besedah tudi dolati. Naj se dá „Rassegni“ lep poduk, in morda nam ne bo treba več, tožiti o neolikanem in nedelikatnem postopanju proti ravnopravnim sodeželanom, če tudi so — Slovinci. „Rassegnino“ pisavo v omenjenih točkah popolnoma obsojamo, ker po pomenu, ki ga tam nahajamo, presega celo „Corrierovo“ razsajanje proti Slovincem. Da se neka gospoda ne dá drugače podpirati nego z bujenjem srda proti slovenskim domačinom! čudno, jako čudno!

Preteklo nedeljo peljali so se gojenci nekega tukajšnjega deželnega zavoda od 10 $\frac{1}{2}$ uri predpoldne na skalirji iz Gorice skoz Št. Andrež v Peč seno sušit, od kodar so prišli pozno zvečer sè senom domov v začudenje občinstva, ki takim prizorom ni vajeno. Radi bi vedeli, kaj je sililo one gojence, da niso imeli počitka niti v nedeljo!

Iz Velikega Dola dobili smo dopis od g. J. Trobca, ondašnjega župana, v katerem dopisnik priznava, da visoko c. k. ministerstvo je izdalo odlok prejšnjemu in sedanjemu župniku — dekanu komenskemu tega pomena, da občina Veliki Dol mora dati vsako leto 2 voza drv za kurjavo komenskemu župniku. Kljub temu meni g. Trobec, da drva, katera zahteva sedanji g. župnik na podlagi rečenih odlokov, so nov davek, in dokazuje svojo trditve s tem, da pravi: Ko je prejšnji župnik dobil dotični odlok od vis. c. k. ministerstva, izrekel je, da se ne bo posluževal pravice, katero mu odlok daje, in se je tudi v resnici ni posluževal. Župnik se je torej odpovedal pravici, katero je bil dobil, in odpoved mora veljati tudi za naslednika. Obžalujemo, da se ne moremo strinjati z nazori g. župana ter ga prosimo, naj se ne dá slepiti po takih neveljavnih dokazilih. Dekan postopa postavno in pravično.

Bratovščini vednega češčenja sv. R. T plačali so društveniki raznih duhovnij od 22. junija 1884 do 7. junija 1885 naslednje zneske: Libušnje 6 gl.; Trenta 2 gl.; Kobarid 9 gl. 70 kr.; Romas 7 gl.; Bilje 12 gl. 70 kr.; Čerčiče 23 gl.; Gorica 160 gl. 85 kr.; Kozana 3 gl. 40 kr.; Podmelec 10 gl.; Mernik 23 gl.; St. Maver 5 gl. 70 kr.; Tapogliano 27 gl. 40 kr.; Branica 3 gl.; Log 2 gl.; Ponikve 11 gl.; Osek 23 gl. 70 kr.; Roče 13 gl.; Dornberg 9 gl. 18 kr.; St. Viška Gora 11 gl. 65 kr.; Otalež 8 gl. 20 kr.; Kožbana 15 gl. 20 kr.; Drenkja 3 gl. 40 kr.; Bataje 3 gl.; Ročinj 8 gl. 30 kr.; Ruda 15 gl.; Medana 21 gl.; St. Pietro ob Soči 10 gl. 40 kr.; Jdrja na Bači 6 gl. 20 kr.; Avče 27 gl. 45 kr.; Kronberg 23 gl. 20 kr.; Spodnja Tribuša 5 gl.; Pečine 4 gl. 90 kr.; Deskle 12 gl.; Berginj 4 gl. 60 kr.; Sempas 18 gl. 10 kr.; Stanjel 8 gl. 20 kr.; Kamno 8 gl.; Sv. Martin na Krasu 2 gl.; Scodovacca 25 gl. 60 kr.; Kožbana 15 gl. 20 kr. (drugič); Drenkja 3 gl. 40 kr. (drugič); Ogled 5 gl.; Marjan 5 gl.; Fumicello 23

gl.; Ravnica 20 gl. 50 kr.; Miren 3 gl.; Vertobja 17 gl. 70 kr.; Pevma 10 gl.; Volče 39 gl. 60 kr.; Tolmin za več let 50 gl.; Ravna 4 gl.; Ruttars 4 gl. 60 kr.; Rifenberg 20 gl.; Sv. Križ 7 gl. 55 kr.; Gabrije 6 gl. 10 kr.; Grgar 29 gl. 05 kr.; Vogersko 3 gl. 05 kr.; Ajdovščina 34 gl.; Dreženca 29 gl. 50 kr.; Lokovec 3 gl. 65 kr.; Stržišče 9 gl.; Romans 7 gl.; Bránica 3 gl.; Bolc 19 gl. Vseh dobodkov z lanskim estankom 1222 gl. 07 kr.; stroškov 1120 gl. 91 kr. Ostaja v blagajnici 101 gl. 16 kr.

Bratovščina vednega čiščenja sv. R. T. darovala je tudi letos revnim cerkvam brezplačno ali proti doplačilu razne cerkvene obleke, in sicer so do bile naslednje duhovnije sledeče reči: Ravnica rudeč mašni plašč (doplačala); St. Tomaž r. m. pl. (dopl.); Bilje r. m. pl. (dopl.); Kožbana r. m. pl.; Rifenberg r. m. pl.; Malhinje r. m. pl.; Mernik bel m. pl.; Podmelci črn m. pl.; Spodnja Trihuša č. m. pl.; S. Pietro ob Soči č. m. pl. (doplačal); St. Viška Gora vijoličast m. pl.; Batuje v. m. pl.; Drežnica obramni velum; Medana ob. vel. (dopl.); Muscoli obr. vel. (dopl.); Ročanj 2 mašni srajci; Volče i. m. sr., perilo; Gabrije pri Ajdovščini, m. sr.; Vertobja m. sr., 1 roket; Deska m. sr.; Kamno m. sr., perilo; Osek lep roket; Fleana roket, perilo, lepo belo stolo; Tapogljano perilo, belo stolo; Trenta perilo in oblačilce za previdovanje; Log perilo, obl. za previdovanje; Mariano perilo; Kronberg obleko ministrantom; Oialez vijoličasto in 1 podvojeno stolo; Avče dve podvojeni lepi stoli; Ravna prt pred altarjem; Ponikve 2 blazini; Oglet 2 rudeči blazini; Bolc perilo; Log perilo; Banjšica blazine; Vogersko prte ob prižnici.

Radodarni doneski za prvi slovenski otroški vrt v Gorici: Fr. Lužnik, kurat v Ročah, 2 gl. — J. B. v K. 2 gl. — dr. Al. Rojic 5 gl. — Ivan Kodre v Oseku 2 gl. — Gotard Pavietič v Kojsem 2 gl. — Andrej Skrt, vikar v Kalu, 3 gl. — Za privatno slovensko dekliško šolo, ki se ima odpreti 1 oktobra t. l., darovali so: Fr. Lužnik, kurat v Ročah, 2 gl. — Jan. Klobovs v Štanjelu 2 gl. — J. B. v K. 1 gl. 30 kr. — dr. Al. Rojic 15 gl. — Ivan Kodre v Oseku 2 gl. — Ferfolja Andrej v Kamnjah 1 gl. — „Neimenuvani v Gorici“ II. krat. (I. krat za otr. vrt.) 1 gl. 50 kr. — Za društvo „Slog“ plačali so po zadnjem obnem zboru (15. januarja t. l.) opravištvu „Soče“ naslednji gospodje: Jurij Petercel v Breginji za 1885 50 kr.; Smekar Franc na Libušnji za 6 udov za 1885 3 gl.; Mašera Jožef v Št. Mavru za 3 ude za 1884 1 gl. 50 kr.; Jožef Bajec v Kronbergu 50 kr.; Marinčič Franc na Livku 50 kr.; Pahor Anton in Dominik Gašpari v Komnu 1 gl. za 1885; Gotard Pavietič v Kojsem za tri leta 1 gl. 50 kr.

Poslano.

Šmartno-Kojsčansko županstvo javno naznanja, da so občinski računi končno rešeni, kakor tudi, da je pritožba g. Andreja Kocijančič-a in tovarišev kot neutemeljena zavrnjena. Obžolovanja vredno pa je, da so nekateri možaki, kateri so v sejah pri pretresovanju sedeli, posebno pa eden, kateri je skoz dan pri odseku bil in podpisal račune, dandanes ugovarjajo, da ni še vse pojasnjeno. Takim je prosto, priti do županstva vsak dan za pojasneje.

Štev. 28.

Razglas.

Podpisani cestni odbor daje mitnico postavljeno ob skladovnej cesti Škoflje-Lokev-Bazovica po javnej dražbi, katera bo 25. junija od 10. do 12. ure predpoludne v Lokvi (Corgnale), v najem na tri leta t. j. od 1. julija 1885 do 30. junija 1888.

Klicna cena je 800 fr. na leto. Dražbene pogoje si lahko vsakedo ogleda pri podpisnem cestnem odboru.

Cestni odbor v Sezani

dne 25. maja 1885.

NAČELNIK.

Narodne pesmi

Vinko-ta Gregoriča, Podkraškogorskega se prodajajo v Gorici pri F. Wokulat-u in pri M. Coppagi po 20 kr. zvezek.

Franc Jožefov Grenki Studenec „čisti hitro in gotovo.“
ne uzrokuje nikakih težav
„dela bolj uspešno, ko druge grenke vode.“

Zahteva naj se vedno in različno: **FRANC-JOŽEFOV GRENKI STUDENEC.** Zaloge povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofoletti, Gironcoli, Pontoni in A. Seppenhof. Razpošilja se iz Budapešte.

ZALOGO V PREHODU

ISTRSKIH, DALMATINSKIH IN DRUGIH VIN

G. SPITERI & C.

NABREŽINI.

Glavna zaloga: v Trstu, Via Lazaretto vecchio, št. 9.

Kdor zahteva, pošljejo se mu uzorci vina na pokušnjo.

POTNIKE IN BLAGO

spravlja v

Ameriko

najbolje in najceneje

Arnold Reif, na Dunaji, I. Kolowratring h. št. 9
(Najstarejša firma te vrste.)

Gotov pomoček.

Vsodko dobi plačilo hitro nazaj, ako bi ostal moj gotovi

ROBORANTIUM (pomoček, da brada raste,)

brez uspeha. Ima tudi gotov uspeh proti pleši, izpadanju las, luski-nasti glavi in osivljenju las. Uspeh je gotov po nekaterem drgnjenju. Delajehitro. Izvirne steklenice razpošilja po 1 gl. 50 kr., steklenico za pokušnjo po 1 gl. I. Grollich v Brau. Zalogo: v Gorici: Cristofoletti, lekar; v Trstu: Pavel Kocen, lekar v mestni palači; v Ljubljani: Ed. Mahr; v Zadru: N. Androvich.

Roborantium rabi se pogosto z uspehom tudi proti slabosti spomina in bolesti v glavi, kar se lahko dokaže se spričevali in zahvalami.

NB. V imenovanih zalogah dobi se tudi ustna karpaska voda Grollichova, gotova pomoč zoper vsakršno bolezen zob, neobhodno potrebna, da se ohrani njih lepota, izvrstno sredstvo, da se ohranijo in čistijo zobje, nsta in lesna, sestavljena iz zdravih korenin moravskih Karpat; prave steklenice po 60 kr.

Izveden godec

podučuje ne glasovir, citre in gosli v slovenskem in nemškem jeziku po najnovejši metodi in prav po ceni. Kdor potrebuje njegovega nanka, naj se oglasi pri uredništvu lista.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJAČNICI IGNACIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici,

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiri narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
„ „ „ „ dečke	„ 6 „ 15 „
„ „ „ „ otroke	„ 3 „ 10 „
Povrhnje pomladanske suknje „ gospode	„ 8 „ 30 „
Pomladanski šaki „ „	„ 6 „ 15 „

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospode. Šaki za gospe od 4 do 15 gld.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živih, otekline, otrpale ude in kite itd., malo časa ča se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

Schymart. Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinskeje bolezn na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujsa prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je čudovit vspeh, ča so se po kratkej rabi oprstili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezn priporočam, Vašej blagorodnosti pa izrekam najpristnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Pianinski zeliščni sirup kraunjski, izhoben zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsno in pljučno bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovinah se nahajajoči sokki in stropi.

Kri čistišne kroglice, c. kr. priv., ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanju človeškega telesa, glavobolu, otrpenih udih, skraženem želodeci, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštnim povzetjem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mostnem trgu v Ljubljani.

HILARIJANSKA TISKARNA

v Gorici, v nunskih ulicah h. št. 14,

sprejema v tisek knjige, knjižice, časnike, vizitne liste, vabila, okrožnice, sonete, petičije, cenike, jedilne liste, bolete, vozne in mrtvaške liste, žalna pisma in vsakršna dela, ki spadajo v delokrog tiskarske umetnosti po prav nizkih cenah.

Tiskarna ima v zalogi vsakovrstnih tiskanic za cerkveno rabo, kakor: spričevala, račune, dnevničke, zapisničke, pregleda, razkaze, posnetke, kanonske table, matice (matrike) za krst, birmo, zakon, smrt, velikonočne liste, kakor tudi popis duš (status) v latinskem, slovenskem, italijanskem in nemškem jeziku itd. itd.

Tiskarna daje poroštvo za natančno in hitro postrežbo in za nizkost cen.